

[Chr. Christiansen.]

af indførselsbevillinger er der i udvalget enighed om, at det skal tilstræbes, at importørkredsen ved udvidelse og anden ændring bringes i overensstemmelse med den stedfindende udvikling inden for det pågældende vareområde. Der skal endvidere tages hensyn til de beløb i udenlandsk valuta, der er til rådighed for importen, og til den af den næringsdrivende udøvede virksomhed, herunder også tidligere tildelte bevillinger. Det er udvalgets opfattelse, at man ved lovens administration må stille imod en sådan fordeling af importtilladelserne, at fordelingen af importen mellem importørerne ligger så nær som muligt ved den, der ville herske under frie forhold. Man vil således ikke ved lovens administration stræbe mod væsentlige ændringer i de for tiden gældende fordelingsprincipper. Spørgsmålet om mulighederne for yderligere frigørelse af importen har været indgående drøftet. Den højtærede handelsminister har, som det fremgår af betænkningen, redegjort for sine synspunkter i denne.

Udvalget har været enigt om at bibeholde bestemmelsen i § 7, stk. 1, sidste punktum, om boligministerens bemyndigelse til at træffe midlertidige foranstaltninger til regulering af bygge- og anlægsvirksomheden, herunder nedrivning af bygninger. Udvalget indstiller herefter lovforslaget til vedtagelse med nogle ændringsforslag, stillet af udvalget og tiltrådt af handelsministeren. Jeg skal kort gøre rede for disse ændringsforslag.

Det første ændringsforslag angår lovforslagets § 4. Denne paragraf er blevet omredigeret, og som det fremgår af ændringsforslag nr. 2, er stk. 2 udgået. De i det udgåede stk. 2 indeholdte bestemmelser fremtræder i det væsentlige som en udtalelse i betænkningen.

I ændringsforslag nr. 3 til § 4 bestemmes det, at det udvalg, som foreslås nedsat i henhold til lovforslagets § 17, skal behandle spørgsmålet om overførsel fra friliste til bunden liste, og afgørelsen heraf skal ske „med tilslutning af“ det stående udvalg; i det oprindelige lovforslag var ordlyden „efter forhandling med“ udvalget.

Ændringsforslag nr. 4 til § 7, der omhandler dette udvalgs beføjelser, følger den samme linje som ændringsforslag nr. 3.

Til § 12 er der stillet to ændringsforslag, nemlig ændringsforslag nr. 5, der ændrer ankefristen fra 14 dage til 4 uger, og ændringsforslag nr. 6, hvorved der gives adgang til, at visse besværinger over truffne afgørelser uden forelæggelse for nævnet kan indbringes for domstolene.

Ændringsforslag nr. 7 indeholder en tilføjelse til § 17, gående ud på, at handelsministeren over for det stående udvalg skal redegøre for indgåede handelsaftaler og holde udvalget underrettet om spørgsmål, der angår varebytteforretninger.

Lovens gyldighed foreslås ved ændringsforslag nr. 8 til § 21 begrænset til året 1958.

Endelig er der efter ønske fra ministeriet for Grønland ved ændringsforslag nr. 9 til § 21 fastsat, at det ved kgl. anordning kan bestemmes, i hvilket omfang lovens bestemmelser finder anvendelse i Grønland.

Jeg kan på hele udvalgets vegne anbefale de stillede ændringsforslag til vedtagelse.

Som ordfører for mit parti vil jeg udtale min tilfredshed med, at de demokratiske partier i folketinget har kunnet enes om at gennemføre lovforslaget. Mit parti betragter denne lovgivning som særdeles vigtig for vort lands økonomi. Under udvalgsbehandlingen har vi vist imødekommethed over for venstre og det konservative folkeparti, da vi anså det for at være af stor betydning, at denne vigtige lovgivning kunne samle en så bred tilslutning som muligt. Vi forventer, at loven må blive i stand til at støtte og fremme en sund, økonomisk udvikling og derved give mulighed for en fortsat stabilisering og fremgang for vore valutaforhold.

Jeg kan på mit partis vegne anbefale de stillede ændringsforslag.

Anker Lau: Når valutaloven denne gang kan vedtages i enighed mellem de fem demokratiske partier, skyldes det to ting: for det første de indrømmelser, som regeringen og dens støttepartier har givet til oppositionens synspunkter, og som også imødekommer erhvervslivets ønsker, og for det andet hensynet til den handelspolitiske stilling, som Danmark netop nu står i over for de europæiske markedsplaner. Det skyldes naturligvis også, at retsforbundet helt har kapituleret over for tidligere standpunkter.

Om det første vil jeg sige, at handelsministerens lovforslag allerede ved fremsættelsen